

தீமையோடு எதிர்த்துநிலாமை NON-RESISTANCE OF EVIL

“ஒருவனும் மற்றொருவன் செய்யும் தீமைக்குத் தீமைசெய்யாதபடி பாருங்கள். உங்களுக்குள்ளும் மற்ற யாவருக்குள்ளும் எப்பொழுதும் நன்மைசெய்ய நாடுங்கள்”
“தீமையோடு எதிர்த்து நிற்கவேண்டாம்”. – 1தெசலோனிகேயர் 5:15; மத்தேயு 5:39.

பூரான நடுநிலைகொண்ட ஒவ்வொரு மனிதனும் தனக்கு எதிராக காயம் வருவித்தவர்களுக்கு, துல்லியமான நீதிநியாயம் காண்பிக்கப்படவேண்டும் என்ற இயல்பான சபாவத்தை உடையவனாய் இருக்கிறான். எல்லா ஜனங்களிடமும் நீதி நியாயத்தைக்குறித்த உணர்வு உள்ளது, அவர்கள் அநீதியாய் நடத்தப்பட்டார்களேயானால் தவறாய் நடத்தினவர்களுக்கு சில தண்டனைகள் கொடுக்கப்படவேண்டும். இவர்களது முதல் மனத்தூண்டுதல் துல்லியமான நீதிநியாயமாகும். தேவனுடைய பிரமாணம் நீதிநியாயத்தையே அடிப்படையாய்க் கொண்டது. “கண்ணுக்குக் கண், பல்லுக்குப் பல்”. தக்க தண்டனை தரும் இந்தப் பிரமாணத்தை நம் சிந்தை இயல்பாகவே அங்கீகரிக்கிறது.

பூத தேசம் நடைமுறையிலிருந்தபோது, நீதிநியாயம் நிறைவேற்றப்படவேண்டுமென்று அவர்களது பிரமாணம் வலியுறுத்தியது. பென்யமினனாகிய பூமேயின் காளை முட்டி செபலோனாகிய எலியாப்பின் காளைக்கு இரத்தம் வடியுமானால், பூமேயின் காளை கொல்லப்படவேண்டும் அல்லது முழு இழப்பீட்டுத்தொகை கொடுக்கப்படவேண்டும்.

நீதிநியாயத்தின் கொள்கை முறையானஒன்று. நீதிநியாயத்துக்கு மதிப்பளிக்காவிடில் உலகிற்கு அது பாதகத்தை ஏற்படுத்தும். உலக நீதிமன்றங்களில் நீதி வழங்க முயற்சி மேற்கொள்ளப்படுகிறது. இதனால் ஒருவருடைய காளை மற்றவரை முட்டி காயப்படுத்துமானால், நீதிமன்றத்துக்குச் செல்லவும், குறைதீர்க்கவும் முடிகிறது. இந்த ஏற்பாட்டில் அடங்கியுள்ள நீதியையும் அதன் ஞானத்தையும் நம்மால் காணமுடிகிறது. ஆனால் திருச்சபையின் விஷயத்தில் நம் கர்த்தர் புதியஏற்பாட்டை உருவாக்கியிருக்கிறார். சபை உலகத்திலிருந்து பிரித்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தாங்கள் இனி இவ்வலகிற்குரியவர்கள் அல்லர் என்று சபையின் அங்கங்கள் உணர்ந்திருக்கவேண்டும். இவர்கள் இயேசுவின் அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்றவேண்டும். அவர்கள் அநீதியாய் துன்பத்துக்குள்ளாகவேண்டும். அநீதருக்காக இயேசு துன்பப்பட தம்மை ஒப்புக்கொடுத்தார். இயேசுவின் பின்னடியார்களும் பிறரது நலனின் பொருட்டு அவரது பலியின் ஆவியைப் பெற்றிருக்கவேண்டும். இவ்விஷயத்தில் அவரது முன்மாதிரியை யாரெல்லாம் பின்பற்றவில்லையோ, அவர்கள் கிறிஸ்துவின் ஆவியை உடையவர்களல்ல என்று வெளியரங்கமாக்குகிறார்கள். கிறிஸ்துவின் ஆவியை யாரெல்லாம் அடையவில்லையோ, அவர் அவரது அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்ற துவங்காதிருத்தலே நலம். அப்படிப்பட்டோர் அவரது மகிமையில் பங்குபெறமுடியாது.

கிறிஸ்தவர்கள் துல்லியமான நீதிக்கு அல்ல:-

“கிறிஸ்துவும் தமக்குத்தாமே பிரியமாய் நடவாமல்..”. அவர் தீமையால் சூழப்பட்டிருக்கும்போது, “எனக்கு தீங்கு ஏற்படுத்தாதீர், இல்லாவிடில் நான் பழிக்கு பழிவாங்குவேன்” என்று கூறவில்லை. கர்த்தருடைய ஆவி அப்படிப்பட்டதல்ல. அவர் தாம் கொடுமைப்படுத்தப்பட்டதை அறிந்திருந்தார். பிதா அவருக்கு நியமித்த பணியையும் அவர் நனைவில்கொண்டிருந்தார். யாரிடத்தில் தாம் ஊழியம் செய்கிறோமோ, அவர்கள் விழுந்துபோன நிலையிலுள்ளவர்கள் என்பதை தம் சிந்தையில் அவர் கொண்டிருந்தார். அவர்களிடமிருந்து நீதிநியாயத்தைப்பெற அவர் எதிர்பார்க்கவில்லை. பிதாவிடம் முழு விஷயங்களையும் அவர் ஒப்புக்கொடுத்தார். அவருக்கு எதிராக அவர்கள் அநீதி இழைத்திருந்தாலும் முழு உலகத்தின்பொருட்டு அவர் மரித்தார். ஆகவே படிப்படியாக அனைவரும் அவருடைய மரணத்தின்மூலம் பிதாவோடு ஒப்புரவாகுவர்.

இயேசுவைப் பின்பற்றுகிறவர்களாகிய நாம், அவரைப்போலவே நமது உரிமைகளை அடைய முயற்சிக்காமல் விட்டுவிடவேண்டும். இவ்வாறு நாம் மற்றவர்களிடமிருந்து வேறுபட்டிருப்போம். பாவம் மன்னிக்கப்படுவதற்கான தேவதிட்டத்தின் அறிவை நாம் அடைந்திருக்கிறோம். நமது தலையின் உபத்திரவங்களில் குறைவானதை நிறைவுசெய்யும்பொருட்டு, கிறிஸ்துவின் சரீராவயவங்களாக நாம் துன்புறுகிறோம். மேலும் இதை நிறைவேற்ற பாக்கியம் கிடைத்ததற்காக நாம் சந்தோஷப்படவேண்டும். ஆனால் ஒவ்வொருவரிடமும் நாம் துல்லியமான நீதியை அடையும்பொருட்டு தீமைக்கு தீமை செய்வோமேயானால், நீதியின் பொருட்டு பலிசெலுத்தும் பாக்கியத்தை நாம் இழந்துபோகநேரிடும். அவர் துன்பப்பட்ட சத்தியத்தின் நோக்கத்திற்காக நாமும் இயேசுவோடு துன்புறுவோமானால், நாம் அவரோடுகூட மரித்தோமானால், அவரோடு ஜீவித்து, ஆளுகையும் புரிவோம். நாம் உலகத்தின் ஆவியை தனிப்பட்டமுறையில் பெற்றிருப்போமானால், நாமும் கூறுவோம் ; “எனக்கு நீ காயத்தை ஏற்படுத்துவாயாகில்,

நிச்சயமாக நானும் உனக்கு அவ்வாறே செய்வேன்”. இந்த நிலைமையில் உள்ளோர், கிறிஸ்துவின் ஆவியைப் பெற்றிருக்கமுடியாது.

அவர் பாவநிவாரணபலியாக வேண்டுமென்பது பிதாவின் சித்தமாயிருந்தபடியால், அநீதருக்காக நீதிபரர் துன்பப்படவேண்டும் என்று இயேசு அறிந்திருந்தார். இவ்வழியிலேயே அவரோடுகூட நடக்க அவரது துன்பத்தில் பங்கேற்கும்படி நம்மை அழைக்கிறார். இவ்வாறு ராஜ்யத்தில் அவரது மகிமையில் பங்குபெறுவோம். கர்த்தருடைய பின்னடியார்கள் ஒவ்வொருவரும் தீமைக்குத் தீமை செய்யாதபடி தன்னை காத்துக்கொள்ள நாடவேண்டும். ஒருவனும் தன் உடன் சகோதரனுக்கு தீமைக்குத் தீமை செய்யாதிருக்கவேண்டும். ஆனால், இதையே இன்னும் விசாலமான பார்வையில், “ எந்த மனுஷனுக்கும்” என்று கூறுகிறார். நன்மையைப் பின்பற்றுகிற உங்கள் சகோதரரிடையே மட்டுமல்ல, மனுக்குலம் அனைத்திற்கும் இவ்வாறு தீமைக்குத் தீமை செய்யாதிருங்கள் என்பதே அப்போஸ்தலர் கூறவந்த வார்த்தையின் பொருள் என்று நாம் புரிந்துகொள்கிறோம்.

சிலசமயங்களில் நீதிக்காக முறையிடுவது பொருத்தமானதே :-

நாம் எந்த நாட்டில் வாழ்ந்துவந்தாலும், சில சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைகளில், சட்டத்தின்படி முறையிடுவது சரியானதல்ல என்று பொருள்கொள்ளக்கூடாது. மாறாக சட்டம் நம் நிமித்தமாக ஒரு முடிவை எடுத்தபின்பு அதற்கு நம்மை உட்படுத்திக்கொள்ளவேண்டும். உங்கள் மேலங்கியையும் உங்கள் கடினாரத்தையும் எடுத்துப்போட சட்டம் உத்தரவிடுமானால், அந்த சட்டத்துக்கு கீழ்ப்படியுங்கள். நாம் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவுக்கு நம்மேல் சுமத்தப்படும்படிக்கு விட்டுக்கொடுக்கவேண்டும். அந்த வழக்கு தனிப்பட்ட விருப்பு வெறுப்புகளை மட்டும் கொண்டிருக்குமானால் எதிர்ந்துநிற்க எந்தமுறையான ஆதாரமும் இல்லாமற்போகும். கர்த்தர் நிமித்தமாக அந்த வழக்கு பாதிப்பேற்படுத்தினால் அக்காரியம் முறையீடுசெய்து, விடுதலைபெற்றுத்தரும் என்று தோன்றுகிறது. ஆகவே உலகம் நமக்கு மனதார அளிப்பது, சுவிசேஷத்தின் முன்னேற்றத்துக்கு வழிவகுக்கும் என்று நாம் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும்.

நம் கர்த்தரின் விஷயத்தில், அவர் அநீதியாய் தண்டிக்கப்பட்டபோது, அவர் அக்காரியத்தில் நடப்பிக்கப்பட்ட நீதியைக்குறித்து வினவினார். அவர் நீதிமன்றத்தின்முன் வழக்கை வைத்தார். இது எதிர்த்து நிற்பதல்ல. பரிசுத்த பவுலின் விஷயத்தில், ஒருசில இடங்களில் அவரை உபத்திரவப்படுத்தும்போது, வேறு இடத்துக்கு ஓடிப்போனார் என்பதோடு நில்லாமல், மற்ற வழக்குகளில் அவர் உயர்நீதிமன்றத்தில் முறையிட்டார். அவ்வாறு செய்வது ஞானமாகத் தோன்றியது. ஒரு சம்பவத்தின்போது, அங்கு நடக்கும் முழு காரியமும் அநீதியாக இருப்பதையும், அங்கே அவரைச்சுற்றிலும் நின்றுகொண்டிருந்த கூட்டத்தாரில் சிலர் சதுசேயர் மற்றும் சிலர் பரிசேயர் ஆகிய இரண்டு வகைப்பட்டவர்கள் என்றும், அதில் பெரும்பான்மையோர் பரிசேயர் என்றும் கண்டுணர்ந்து, அவர்களைநோக்கி, “நான் பரிசேயனும் பரிசேயனுடைய மகனுமாயிருக்கிறேன்”. மரித்தோருடைய உயிர்த்தெழுதலைப்பற்றிய கொள்கையின் நிமித்தம் நான் நியாயம் விசாரிக்கப்படுகிறேன். இவ்வாறாக அங்கே கூடியிருந்த பரிசேயர் மற்றும் சதுசேயர்களிடையேயுள்ள கருத்துவேறுபாடு அவரது பேச்சின்மூலம் வெளிப்பட்டது. மரித்தோருடைய உயிர்த்தெழுதலைப்பற்றி பரிசேயனாகிய நான் நம்புகிறேன் என்று அவர் கூறினார். அவர் சதுசேயர்களுக்கு எந்த தீமையும் செய்யவில்லை. மாறாக அங்கே கூடியிருந்தவர்களில் உயிர்த்தெழுதலைக்குறித்து ஓரளவு ஆர்வமும் நம்பிக்கையுமுடையவர்களுக்கு உதவவும், இரங்கவுமே இவ்வாறு செய்ததோடு, தம்மை அவர்கள் உபத்திரவப்படுத்துவதிலிருந்து திசைதிருப்பவும் இப்படி நடந்தது. மற்றுமொரு சம்பவத்தில், அநீதியாக கசையடி கொடுக்கும்படி அப்போஸ்தலரைக் கட்டினபோது நின்றுருந்த நூற்றுக்கதிபதியைப் பார்த்து, “ஒரு ரோம பிரஜையை நியாயம் விசாரிக்காமல் அடிப்பது உங்களுக்கு நியாயமோ?” என்றுகேட்டார். துயர்நிறைந்த இந்த சூழ்நிலையில் இவ்வாறு வழக்காடினது, அப்போஸ்தலரை உடனடியாக விடுவித்தது. “என்னை அடித்தாயானால் உனக்கும் இன்று துயரநாளாக முடியும்” என்று அவர் வாதிடவில்லை. அவர் அநீதியாக நடத்தப்பட்டிராவிடில், இவ்விஷயத்திலும் அவர் வழக்காடியிருக்க நேர்ந்திருக்காது என்று நாம் எண்ண இடமுண்டு. மற்றுமொரு சூழ்நிலையில், அவர் அடிக்கப்பட்டு, கடுமையாக வேதனையடைந்தவேளையில், அந்த அநீதியைத் தடுக்கமுயற்சிசெய்தாரா என்று நமக்கு எந்த தகவலும் வேதத்தில் கொடுக்கப்படவில்லை. கர்த்தர் அனுமதித்திருக்கிறார் என்று அந்த அனுபவத்தை ஏற்றுக்கொண்டார்.

R5898 : page 149

ரோமக் குடியரிமை பெற்றிருந்ததை சுட்டிக்காட்டின விஷயத்தில் பவுல் அப்போஸ்தலன் அவர்களிடம். எனக்கு தீங்கிழைக்க சட்டம் உங்களுக்கு உரிமை அளித்திருக்கிறதா ? என்ற கேட்டார். இதுபோன்ற சூழ்நிலையை நம் வாழ்க்கை நடைமுறையில் சந்திக்கும்போது, எப்படி அணுகவேண்டும் என்பதற்கான ஒரு தடயம் இங்கே நமக்கு கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. நாமும் அவரைப்போலவே, சட்டத்திற்கு மாறாக கைதுசெய்யப்படும்போது அல்லது கர்த்தரது ஊழியம் செய்யும்போது குறுக்கிடும்போது, நீங்கள் சட்டத்தின் அறிவுரைப்படி நடக்கிறீர்களா ? நான் அதற்கெதிராக அதன் ஏற்பாடுகளுக்கெதிராக மீறுதல் செய்துள்ளேனா ? இந்த நாட்டுப்பிரஜைக்குரிய உரிமையை நான் பெற்றிருக்கவில்லையா ?” ஒருவேளை அந்த அலுவலக அதிகாரி கூடுதலான அதிகாரத்தை எடுத்தாராகில், சட்டத்தின்படியான வழிகாட்டுதல் என்னவென்று காரணகாரியத்தோடு சுட்டிக்காட்டவேண்டும், பழிவாங்கும் ஆவியை வெளிப்படுத்தக்கூடாது.

தெய்வீகப் பிரமாணமாகிய அன்பு :-

தீமைக்கு தீமை செய்யும் விஷயத்திற்கு வருவோம். ஒருவேளை, ஒரு திருடன் நம் வீட்டிற்குள் நுழையும்போது அவனைப் பிடித்தோமானால் அவனை சிறைச்சாலையில் அடைப்போமா? என்று ஒருவேளை யாராகிலும் கேட்டார்களானால், அதற்கு ஒரு கண்ணோட்டம் என்னவெனில், ஆம்! அவனை சிறைச்சாலையில்

R5898 : page 150

அடைப்போம் ; மற்றொரு கண்ணோட்டம் என்னவெனில், இல்லை, நாங்கள் பழிவாங்க விரும்பவில்லை. பதிலுக்கு அவனுக்கு காயமேற்படுத்த நாங்கள் விரும்பவில்லை என்பதாகும். அதேசமயம், ஒரு மனிதன் சட்டத்திற்கு எதிராக ஜனங்களுக்கு அதிகளவு பாதிப்பு ஏற்படுத்துகிறாரெனில், அவர்களது பாதுகாப்புக்கும், நலன்களுக்கும் எதிராக செயல்படுகிறாரெனில், அந்த மனுஷனைக்குறித்து அதிகாரிகளிடத்தில் முறையிட்டு, நீதியின்முன்பாக நிறுத்தவேண்டும் என்று நாங்கள் யோசிக்கிறோம். பொதுஜனங்களை ஆபத்திலிருந்து காப்பாற்றவும், தீமைசெய்தவரது தவறான நடைமுறைகளை சோதனைசெய்யவும் வேண்டுமென நாம் எண்ணுகிறோம்.

நீதியினிமித்தமாக நாம் தீமையை பூரண மனதோடு சகிக்கவும், இருதயத்தில் தீர்மானம் எடுக்கவேண்டும் என்பதே வேதாகமம் கூறும் கருத்தாக இருக்கிறது. ஏனெனில் நாம் நீதியின்பொருட்டு துன்பப்படவே அழைக்கப்பட்டிருக்கிறோம். நாம் தீமைக்கு தீமை திருப்பிசெய்தல் கூடாது. நமக்கு காயமேற்படுத்தினவர்களுக்கு விரோதமாக பழிவாங்கும் விதத்தில் நாம் தீமையை எதிர்த்துநிற்கக்கூடாது. அதற்கு மாறாக, தீமை தொடர்ந்துசெய்ய விட்டுவிட்டு, இதுவே நம் எஜமானின் வழிமுறையாக இருந்தது; மேலும் நமது தலையின் துன்பங்களிலும் உபத்திரவங்களிலும் பங்குபெறுவதும், கிறிஸ்துவினிமித்தம் சத்தியத்தின்பொருட்டு கடின எதிர்ப்புக்களையும் அநீதிகளையும் சகிப்பதும் நம் உடன்படிக்கையின் ஒருபகுதியாக இருக்கிறது.

சுயநலமற்ற அன்பை எந்தளவு அதிகமாக நாம் அடைகிறோமோ, அந்தளவு அதிகமாக தேவசாயலை நாம் அடைவோம். தேவன் தன்னலமற்றவராக இருக்கிறார். ஆனால் முழு உலகமும் சுயநலத்தோடே இருக்கிறது. பாவத்தோடு 6000 வருடங்களாக பழகி அனுபவப்பட்டபடியால், மனுக்குலத்துக்கு சுயநலம் சபாவமாகவே மாறிவிட்டது. பிறர்உழைப்பில் தங்களை மேம்படுத்திக்கொள்ளும் விருப்பத்தை விட்டுவிட்டு, இப்படியாக சுயநலத்தினால் முழு உலகமும் அடையாளங் காணப்படாதிருந்தால் அது உண்மையிலும் விநோதமாய் தோன்றாதல்லவா? ஆனால் இந்த வழிமுறை தெய்வீகப் பிரமாணமாகிய அன்புக்கு முரண்பட்டது. ஆகவே தேவ பிள்ளைகளாகிய நாம், நமது நன்மையை மட்டுமே தேடாமல், நம்மிடமுள்ள சுயநலத்தை களையப் போராடவேண்டும். ஞானத்தின் வழிமுறைப்படியும், நமக்குக் கிடைக்கும் சந்தர்ப்பத்தின்படியும், கூடுமானவரை ஒவ்வொருவரது நன்மைக்கேதுவானவற்றை செய்யவும், விசேஷமாக சுயத்தை பலியாக்கி, குறுகலான பாதையில் நம்மோடு பிரயாணித்துவருகிற உடன் கிறிஸ்துவின் சரீர் அங்கங்களுக்கும் நன்மை செய்யக்கடவோம்.

